

JESTESTWO (8) *sb n*

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N jestestwo (1). ◇ A jestestwo (5). ◇ I jestestw(e)m (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

fil. Istnienie, byt, egzystencja; odpowiednik scholastycznego terminu „esse” i być może „essentia”; existentia, subsistentia Cn (8) : Ale sam w sobie Bog zawsze jedynaki/ á odmiány żadney y przypadkow przychodzących y odchodzących nie ma. wżytko w nim ieft/ sám w nim ieftestwo. SkarKaz 485a, 485a [2 r.].

Zwrot: »jestestwo mieć« [w tym: od kogo (4), z kogo (1)] (5): od syná/ powiáda [Basilijus]/ Duch S. ieftestwo ma SkarJedn 278, 271, 278 [2 r.], 290.

Szeregi: »esse abo (to jest) jestestwo« (2): A iákoż wedle tego S. Báfilego [Duch Świety] od syná nie pochodzi/ gdy to efte ábo ieftestwo od syná ma/ ták iáko y od oycá. SkarJedn 278, 278.

»istność i jestestwo« (4): skázuiem aby tę prawdę wiáry káždy Chrześciánin wierzył [...] iż Duch S. z oycá y syná wiecznie ieft/ y istność swoię y ieftestwo ma záras z Oycá y z Syná SkarJedn 271.

Synonimy: bycie, byt, bytność, egzystencja, esse, essencja, istność, istota, natura, substancja, żywot.

TK